

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en 1° illa de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y
Puerto Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

ALCOLEA ELECTORAL.

A una nota discordant perturba en aquests moments la robusta armonia de tots los partits coaligats contra la pandilla carlo conservadora, de tal manera que des de 'ls dias que van precedir á la gloriosa revolució de Setembre, no s' havia tornat á veure un espectacle tant grandiós y tant resplendent de promeses y esperansas.

Bè podém dir que s' ha treballat més en una senmana qu' en los déu anys que conta d' existencia la restauració borbònica: tant gran es la virtut de l' unió quan respon, com are succeheix, no á fins personals, ni á la satisfacció d' ambicions més ó menos justificadas, sinó al noble desitj de salvar la llibertat á tota costa.

La línia de batalla de la coalició s' extén avuy desde en Martínez Campos fins a 'n en Pi y Margall: no hi ha un sol liberal que no hi formi; lo pensament iniciat á Madrid pels jefes de totes las fraccions, ha rebrotat á províncies, y feta la coalició en casi totes las capitals, no ha de ser menos fàcil veure com se forma fins en las localitats més petiñas.

Això es lo que aconsella LA CAMPANA DE GRACIA, que té la fortuna de ser llegida, potser més que cap altre periòdic, en casi totes las poblacions de Catalunya.

Coalició! Coalició! Coalició!

Es necessari que desde 'ls fusionistas fins als federals, contanthi 'ls de l' esquerra, 'ls possibilistes, los zorrillistes y 'ls orgànichs, siga la que 's vulga la fracció á que pertanyin, entaulin relacions uns ab altres y 's posin d' acord, prescindint de amors propis intempestius, y de aquellas rivalitats locals que tant solzament per perdre 'ns y molts cops per deshonrarnos, han vingut fomentant los nostres enemicchs, en aquests déu anys de corrupcions, escàndols y apostassias.

Segueixin tots l' exemple donat pels partits liberals á Madrid y á Barcelona: qui tingui amor á la llibertat que 's coaliguï.

Es hora ja de que no tornem á veure demòcrates tinguts per tals, que á favor de la descomposició en que viviam, á trucos d' emponyar una vara ó de lluir una banda de regidors se prestavan á ser lacayos de las situacions conservadoras y agents oficials de las autoritats del mònstru.

No volém reclamar á ningú en aquest moment de concentració de forses: lo que haja pogut succehir fins are, olvidémo com s' olvida un mal somni, començem á fer vida nova, demanant l' honra de dirigir l' administració dels municipis, als únichs que poden

conferirla, als electors: que si ab l' unió som forts, ab l' apoyo de l' opinió serém invencibles.

No perdém de vista que una coalició tant vasta no s' hauria dut á efecte ab tanta facilitat, á no imposarla á tots los liberals, certas corrents de la política que 'ns obligan á ser previsors y á vetllar sense descans per las institucions populars conquistadas després de més de mitj segle de guerras y sacrificis.

La trascendencia de la coalició que avuy concertém serà la que vulgan los nostres enemicchs, y jay d' ells si arribessen á confirmarse certs presentiments, certs temors, certs intents que se 'ls atribueixen!

Lluytar pels poder no significa res: l' única lluya grandiosa es la lluya per la vida: y la vida de tots los partits liberals, sence excepció, consisteix en las institucions parlamentarias, que si per culpable indiferència hém tolerat que fossen mistificadas, falsejadas y corrompidas en aquests últims temps, ni are ni may hém de permetre que morin á má ayrrada; ans al contrari ab la coalició y la bona inteligença de tots los liberals poden recobrar l' esplendor y adquirir la forsa que tenen en totes las nacions ahont se practican ab puresa.

Per això en aquests últims días han ocorregut successos de tanta trascendencia, com la visita de 'n Castellar al Circul fusionista, ahont parlant del seu republicanism de sempre y recordant las fetxes revolucionàries més gloriose, ha lograt entusiasmar als partidaris de 'n Sagasta, avuy més acostats á nosaltres que als conservadors, perque nosaltres, com ells som liberals, mentres que 'ls conservadors son cada dia més enemicchs de las institucions populars y parlamentarias.

Per això en Sagasta ab gran valentia ha fet en lo Congrés declaracions, que las entendrà qui las vulga entendre, parlant ab respecte y veneració de D. Amadeo de Saboya, y fent avinent que l' actual política conservadora conduheix directament á una catàstrofe.

Per això l' esquerra acaba de fonder's ab en Sagasta.

Per això 'ls partits republicans olvidan diferencias de criteri y s' uneixen estretament, inscrivent en una mateixa candidatura 'ls noms de Castellar, de Salmerón y de Pi y Margall, y no hi nscriuen lo de 'n Ruiz Zorrilla, perque l' ilustre desterrat, encare que aprova y aplaudeix la coalició, no pot figurar en una candidatura de regidors, dat que ja fà temps que resisteix fora d' Espanya.

Per això, en una paraula, hem adelantat més en quinze días de inteligença sincera, que ab déu anys de diferencias, divisions, fraccionaments y dogmatismes.

Demòcratas catalans: liberals de tots los matisos: los moments son preciosos y cal aproveitarlos. Pocas horas nos separan ja de las eleccions municipals; pero aquestas pocas horas bastan perque 'ls homes de bona voluntat y de verdader amor á las ideas modernas se concertin y s' entenguin, lluytin units y triunfin, alsant així los fonaments de la llibertat d' Espanya.

Volém units tots á la Alcolea electoral!

P. K.

CORRESPONDENCIA EXTRANJERA

Xauxa-borda, 22 Abril de 1885.

I estat dos días malalt, senyor director; dos días malalt; per xo hi permanescut tants mesos sense escriureli.

Pero are, gracies á Alá y á Mahoma, son profeta, tinch una mica més de salut y bona cosa menos de mandra. Per aquestos dos motius m' he decidit á agafar la ploma, á fi de posarlo en quatre esgarrapadas al corrent de lo que passa en nostra ditxosa terra, molt digne, per cert, de la escandalosa sort que té.

Sabrà, pues, senyor director, que ara estém de cal ample. Desde alló del modus xuclandi de que li parlava en ma darrera epistola, s' han tancat cinc ó sis fàbricas. Y porque 's convenci de que es veritat lo ditxo que diu que una ganga may vè sola, sápiga també que 'ls locals de las fàbricas parades s' instalarán pera establirhi varios convents de frares, que desde las últimas plujas han aumentat d' un modo que dóna gust.

Are com are, ja tenim frares d' una pila de especies, classes y preus. Los uns captan y passejan, los altres no més captan, los altres no més passejan y 'ls altres no fan res. Corra l' rumor de que aviat ne vindrán uns que treballan: jo hi procurat enterarme, y se m' ha dit que, en efecte, treballan al trapecio y á la barra fixa y hasta tiran lo floret. Aixó del floret no sé que es: suposo que voldrán dir que tiran un carro.

A propòsit de carros. Lo que se del nostre barri ha emprès la laudable taleya de moralisar la desbaratada classe de carreteros. S' havia observat que d' un quant temps ensa aquests folanos, ja siga per no malmetre las bestias, ja per economia, havian suprimit las xurriacás y tot ho arreglavan á copia de renechs y paraulotas lletras. Donchs are això s' ha acaba:

s' ha fet una tarifa molt enraonada, y per cada expressió mal sonant que surti d' una boca carretera, haurán de sortir pistrinchs de la sèva butxaca. Era tant necessari aquesta disposició, que tots los indios l' han aplaudida, coneixent los inconcebibles abusos dels carreteros. Tinch entés que prompte 's dictaran idénticas midas pera enfrenar las bocas dels municipials, polissons y altres dependents de l' autoritat.

Durant la setmana passada dos ó tres apotecaris s' han entretingut propalant la notícia de que s' anava á perturbar l' ordre públic. Los sabis caciques, que de dia vetllan per la felicitat del poble y de nit dormen, han procurat averiguar lo fonament d' aquestas malas véus, y al últim s' ha tret en clar que 'ls apotecaris ho feyan corre pera espantar la gent y vendre forsa medecina pels sustos. Ja vén fins ahont pot arribar la malicia farmacéutica!

De tots modos, s' ha posat en evidència que 'ls enemicchs del repòs públic treballan inutilment, perque aquí avui dia estimem tant al govern, que qui més qui menos, tohom se 'l menjaría de bona gana, si sabia que no li havia de fer mal. Sin embargo, si algú dia—Alá no ho permetil—succeheix alguna cosa, ja li escriuré, explicantli tot com ha anat.

La cullita promet ser enguany inmorable y abundantissima. Casi b' cada dia neva, y dia per altre p' drega. Los camps estan plens d' herba y 'ls carrers lo mateix que 'ls camps. Com es natural, lo bestiá està com lo peix al ayqua; los tocinos tenen la triquina, los bens la verola y 'ls gossos la rabia.

Y are que parlo d' animals. Los carlistas, ja sab vosté que aqui, gracies á Alá, tenim de tot, —los carlistas estan pegantselas de ferm ab los mestissos, ab gran satisfacció per part de las personas decentes, que no havian pogut descubrir may un ingredient p' exterminar aquets bitxos, y are 's troban ab que ells mateixos s' extermian escupintse. Si senyor, escupintse: calculi ja baba d' questa familia si n' es de verinosa!

Un dels rams que en aquest apartat pais havia quedat fins are més desatés, es lo de la instrucció pública. Per fortuna tenim al frente d' aquest departament un indio que no 's mama 'l dit, sino quan ningú 'l mira, y 'l bon subjecte s' ha ficat al cap lo propòsit d' engiponar degudament la cosa, fent que de la instrucció de las criatures, en lloc de cuidársen los mestres d' estudi, se 'n cuidin los mestres de casas. Sembla que la sèva primera idea va ser enviar las criatures als sacerdots; pero aquests pareix que han contestat que de criatures no 'n poden tenir.

Siga com vulga, si 'l projecte 's realisa, la satisfacció del poble serà inmensa y desgracias no 'n fal tarán.

Actualment no 's diu res del cólera; pero tenim fundadas esperansas de que quan sigui hora no farà falta, tota vegada que 'ls nostres *caciques* no 's donan punt de repos y procuran per tots los medis preparar lo terreno, recordant los bons resultats que va donar l' any 84, que al cel siga. Per si acás, jo ja tinc presas totes las providencias necessàries; hasta m' hi tapat las orellas ab cotó fluix á fi de no sentirne parlar.

Vosté 'm dispensará si no soch més llarch: Alá 'm va fer d' aquesta mida.

Procuri passarlo b' y guardis del ayre y del seu Cánovas.

TÁSTICH-FAN.

l' hora qu' entra en màquinna 'l present número, no s' ha confeccionat encara la candidatura de coalició per Barcelona; pero siga la que 's vulga la recomanem als nostres lectors.

Que no 's perdi un vot dels pochs que se 'ns donan, que per més que las llistas sigan un conjunt de monstruositats, trayent los noms suposats y 'ls difunts, que aquesta vegada no votaran, perque vijarán, sempre resulta que som més nosaltres qu' ells.

[Animarse, y quedí demostrat que contra la coalició liberal no hi pot res!]

Un avis del cel.

A Boltanya (Provincia de Huesca) s' ha obert un volcán.

Dintre de poch, á tot Espanya se 'n obrirà un' altre.

Lo volcán de Boltanya treya sum: lo que vindrà trerà foch y bilis conservadora.

La coalició liberal s' ha fet ab tant bon acert, que fins les fraccions de un mateix partit separades per diferencies personals que soLEN ser les més enconadas, no han tingut inconvenient en celebrar reunions plegades y en suscriure una mateixa candidatura.

Y respecte a candidats no hi ha hagut lo més petit regateig.

Com en los moments més solemnes, tothom ha sacrificat las sèvas pretensions personals en aras de la llibertad.

* * *

No s' estranyin de aquest miracle.

Las corrupcions conservadoras, son la mare de las virtuts liberals.

* * *

Filosofia de la coalició:

En Sagasta ha dit sempre que cauria del costat de la llibertat: per això 's coaliga ab los liberals.

Los esquerrans sempre han blassonat de democràticas, per això 's coaligan ab la democracia.

Los possibilistes sempre han assegurat que admetian los procediments legals: per això van á las urnas, ab tots lo que 's prestan á derrotar als conservadors.

Los zorrillistas, sempre han predicat la unió: per això s' uneixen ab totes las fraccions republicanes.

Y 'ls federalists, sempre han predicat lo pacte, y per això paeten la coalició.

* * *

Al últim han trobat una fruita bona per tots los gustos. No deixém perdre l' arbre.

Y siguém compassius en mitj de la nostra grandesa: recordémnos dels conservadors.... Guardémlos lo pinyol.

¿Qué l' hi queda al govern?

¿Las classes populars? No 'l podem veure ni en pintura.

¿Las classes mitjans? Repassan lo pressupuesto y troban que ningú las ha sangradas mai tant fondo.

¿Los industrials? Aquets nc saben com agrahirli 'l traet de comers ab Inglaterra.

¿L' exèrcit? Densá que hi ha conservadors los militars no guanyan prou per uniformes.

¿Lo clero? Oh! 'L clero de tant com l' estima l' esgarapa y l' apunyega.

* * *

Y á pesar de tot diu en Romero Robledo, que 'l govern guanyarà las eleccions.

¿Cóm? ¿De quina manera? ¿De qui 's refia?

Tal vegada dels difunts,

¡Simpatias, per altre part molt naturals! Quan algú 's veu perdut ja qui demana auxili?

Naturalment als seus.

¡Pobre Nocedall! Ell tant valent, tant defensor de la religió de Carlos VII y tant amich dels bisbes, á última hora ha de rebre un rapapolvo del Papa, que li obliga á rectificar un article massa atreyit.

No hi ha remey: lo Papa s' ha tornat mes'is.

Per lo tant ja ho saben los carlins: guerra al Papa.

¡Mal enguanyat Nas-ratat que are está en vaga!

Quinze días cumplen avuy que 's va cometre l' horrible crim del carrer de Moncada, y aquesta es l' hora en que no se sab encare qué hajan sigut presos los culpables.

No preguntin de qué serveix la policia.

Perque precisament are 'ls guras de Madrid han agafat al Sr. Solis, director del *Progrés*.

Si 'ls criminals s' escapan, al menos que no pugan dir lo mateix los periodistas.

Sembla que un conservador important, en vista de la coalició, va exclamar:

—Bueno: ells que guanyin las eleccions: y nosaltres ab un cop de ploma destituirém á tots los ajuntaments qu' elligeixin.

¡Tóquils!

Hem rebut un exemplar de la comedia de 'n Molas y Casas *Quatre casats y un viudo* y la d' en Fiterola Aldrofeu *Qui abrassa molt*, ilustrada aquesta última per Apeles Mestres.—Preu de cada un: quatre rals.—Se venen á ca'n Lopez.

CARTAS DE FORA.—Lo rector de Basora va negarse á celebrar un casament, ab l' excusa de que la núvia, avants de anarse á casar havia esmorsat; pero en realitat se creu que perque dita núvia, en lloc de confessar ab ell, va anar á abocar la cistella dels pecats ab lo rector de un poble veï, ab lo qual està renyit lo rector de Basora. Bèn mirat lo rector de Basora va fer b' Déu ser tant divertit allò de saber lo que pensan las nuviás moments ants de casarse.

A Carme va anar un jove á confessar ab lo rector, y aquest se 'l va treure del davant, dihent que ell no volia confessar animals. Aviat lo tribunal de la penitencia no serà 'l tribunal del perdó, sino 'l tribunal del insult.

—Sr. Rector de Camarassa, van preguntarli 'l dia de Sant Jordi ¿que no tornarà á riscar un Sant Cristo, com l' any passat?

—No: aquets any no hi ha rifa: no vull que se 'n ocipi la CAMPANA DE GRACIA.

Ja ho veuen: per més qu' excomuniquin al nostre periodich, sempre podrém alabarnos de que contribuim á moralizar al clero.

—L' escena á Gosol. Lo rector veient que cada dia anava menos gent á missa, v' empordre á un feligrés dels que faltavan, preguntantli perque no hi anava, y aquest respondé que per que sempre feyan lo mateix; pero si li donava una pesseta per cada una, hi aniria sempre. Lo rector s' hi convingué y 'l feligrés anà á missa. Pero la pesseta no venia y com aquell per tot arrén feya alarde de que 'l rector li devia una pesseta, un dia aquest se li presenta á casa sèva, molt cremat, li dona la pesseta y li diu:—Are d' aquí en avant á missa veniuhi sempre que tingueu gust; mes lo que toca á pessetas no 'us ne donaré cap més.—Doném l' enhorabona al feligrés de Gosol: treure una pesseta de la butxaca de un rector, es casi un miracle.

LA PATRIA EN PERILL.

Romans tirat en los Jochs florals d' enguany, eplant à la englanina y que segons les trasses restarà ab greu pena sease la susdita joya.

I.

Lo gran compte Ca-no-vás
se passeja ab greu frisansa,
donant aytals colps de péu
que fan resonar la cambra.
Per l' entorn corra un rum-rum

que arriba á espahordir l' ànima;
un cert rum-rum que pareix
un ball d' olletes de llauna,
y que no es més que 'l remor
de tres dotzenes de sabres,
que atilen, propet del pou,
uns quants forsuts homes d' armes.

¿Qué passa, donchs, al castell?
¿Per què així 'ls soldats travallen?
S' acosten los sarrahins?
¿Hi ha perill ó 's va de cassa?

II.

Pitjor qu' un esperitat,
sense rentarse la cara,
los cabells fets embolichs
y mostrant ses grans dentasses,
arriba á caball d' un ruch
lo barò Romero, l' ànima
dels projectes més jolius,
l' espill d' aquestes comarques
y 'l gimnasta més trampòs
de les conques castellanes.

—Oh, Romero! —'l compte diu.
—Oh, gran compte! —respon l' altre.
—Quines noves m' has de dar?
—Males, males y remales.

Tot lo que han dit los correus,
es la vritat, res hi manca:
los alarbs s' han ajuntat
per xafarnos la guitarra,
y se 'n venen cap aquí.

—¿Y qui 'ls comanda? —En Sagasta.
—Liamp del cel! —No renegau,
que 's penyoraran... —La rabia
me tréu tot á mi de test...

—Prengauvos la cosa ab calma,
y barrinau un camí
per flajellá á eixa canalla.

—Son molts los alarbs que venen?
—Un grapat; més que nosaltres.

—Y coneixes sa intenció?
—Si la coneix! Prou y massa.
Tenen lo plan de venir
á votar tots á bandades,
y si no fém un cap-mas,
som al ast; no son camàndules.

—Quan la patria està en perill,
no havém d' anar per les branques:
ensinistra als polissons
per comensar la jugada;
apòstals en los portals
dels col·legis, que s' hi acampen,
y digals que en veyste un
de la colla d' en Sagasta,
l' obliguen á tocar 'l dos
ab la qüia entre les cames.
Així, no poguem votar,
no guanyaran la batalla,
y lograrém un cop més
posa á salvo nostra patria.—

III.

Ja arriban los sarrahins,
ab tota la faramalla
de 'n Sagasta, en Castelar
y altres demés pobres diables.
Ab la cédula entre 'ls dits,
pretènen depositarla
dintre l' urna que allí 's veu,
soleta sobre una taula.

—Enrera, enrera 'ls alarbs! —
eridan los qu' estan de guardia.

—¿Cóm s' entén? Volém da 'l vot,
contesten los de 'n Sagasta.

—No pot ser. —Ay, ay! ¿per què?
—Perque no 'ns dóna la gana.

—Bo! ¡y la lley? —Ja no n' hi ha:
lo compte se l' ha menjada.

—Volem entrar! —No entrareu!
—Donchs are 'ns veurém les cares.

Comensen los colps de puny,
los barrets salten e'layre,
còsses, puntades de péu,
tot se dóna ab abundància;
pero com los polissons
tenen l' ajuda dels sabres,
los heretges sarrahins
se 'n van al fi plens de nafrés,
fent aytals crits y gemechs,
que, en vritat, parteixen l' ànima.

IV.

Mentre tant, en lo castell
lo compte 's grata les cames,
esguardant si ve 'l barò
á recomptar la batalla.

—Victoria! —diu al fi, entrant
en Romero. —L' hem guanyada?

—Gracies al vostre talent.

—Y á la tèva immensa barra.

—Veniu, que 'us vull abraçar.

—Au; però no apretes gayre. —
Y abraçats, rodan per 'llí,
fent bots per tota la cambra,
mentres lo compte, posant
la mà damunt de la panxa,
diu, dant un gran esbufeç:

—Respiro; hem salvat la patria! —

C. GUMÀ

JAN los liberals viuen separats, escolteu als conservadors y sentiréu que diuhen:

—No son bons per res: son la viva imatge de la debilitat y de la impotencia.

Arriba un moment que s' uneixen, y llavors ab los ulls fora del cap exclaman:

—Quin contuberni més atrós!... ¡Inmoralitat! ¡Escàndoll!

Quan vivim separats riuen y broméjan; quan nos unim s' esparveran y sembla que se 'ls hi trapitji la qua.

Per lo tant ja sabém lo que 'ns toca: trepitjarlos y que miolin.

Los conservadors per tot arréu veuen conspiracions. Jo crech que desde que s' ha fet la coalició liberals, per tot arréu veuen fantasmas.

En Quesada ha deixat de banda 'ls cambis d' uniforme, y 's dedica á cambiar jefes y oficials: tú qu' estavas á Barcelona te 'n anirás á Málaga; tú qu' estavas á Cadiz, agafa 'ls trastets y vesten á la Corunya.

Es lo que diu un periódich de Madrid:

«Es una feyna molt semblant á la del héroe de la fábula que s' entretenia omplint galledas d' ayuga, las pujava fins á la boca del pou, y un cop allí tornava á abocarlas dintre.»

Y es fama que l' héroe de la fábula vá morirá S. Boy.

A París ha sigut venut á pública subasta 'l trono de Lluís XIV.

Y pensar que un objecte tant venerable, potser anirá á pàr de l' escena ahont servirá per la representació de alguna opereta bufa!

Francàment tots los sentiments monárquichs se 'm revoltan y no puch menos d' exclamar:

—¡Ay Fransa, Fransa... que 'n durás pochs de capellans al enterro!

En Cánovas y 'ls seus cori-feos (y tant lletjos!) cada dia s' reuneixen y celebren concells.

Y 'ls periódichs surten cada dia ab la mateixa cansò: «Es impossible donar compte de lo que s' ha tractat en lo consell de avuy. Los ministres guardan sobre 'l particular la reserva més absoluta.»

No hi dongan voltas. * * *
¿Saben qué fan los ministres? Veuen que la mort se 'ls acosta y 's confessan.
Y com que la confessió es secreta, surten y callan.

Parodia de una cansò:
Los liberals s' uneixen
¿perqué no s' han de unir?
Lo pobre Carnestoltes
s' acaba de morir.

Sembla qu' en vista dels treballs dels revolucionaris, lo govern, baix l' inspiració del general Quesada, qu' en matèries de reformas trascendentals es un trunfo, té l' intent de publicar un decret, concebut en aquests termes:

«En vista dels treballs que ab lo major descaro duhen á cap los enemichs del ordre públich, he tingut á bé decretar lo següent:

»Article únic: Quedan suprimidas las espases de tots los jochs de cartas.»

La coalició liberal cada dia s' va estrenyent més y més.

S' estreny com una serp al coll del govern conservador.

Desd'are ja no pot duptarse: 'l govern hi deixará las ganyas.

Diumenge va ser obsequiat ab un gran banquete 'l Sr. Rius y Taulet.

Lo director del *Barcelones* va tenir l' amabilitat de convidarm'hi.... y jo, com es natural, no vaig assistir-hi.

Que 'm convidí á una mesa electoral, y m' hi tindrà desseguida.

—Pero á menjar?... No encare.

—Ins que tots les liberals poguem reunirnos á menjar lo pà de la República y à beure 'l vi de la democràcia.

Fins l' espasa de Sagunto está avuy dintre de una coalició en la qual hi figuren dignament totes las fraccions republicanes.

Desenganyinse, las professors sempre tornan á la iglesia.

Lo governador de Barcelona aspira sens dupte al honrós titol de *confrare honorari* de la *Pia union*, á jutjar pél bando que ha publicat imposant una multa als que reneguin.

La multa serà de una á cinch pessetas, es de creure que segons la importància dels renechs.

Pero al bando hi falta una cosa esencial: la tarifa. Sapiguém quins son los renechs de pesseta, de dos, de tres y fins de cinch.

!Repesset!

* *

Sembla que la societat protectora dels animals pensa gestionar contra 'l bando del governador, á lo menos per lo que toca als carreteres.

Y es natural: perque las mulas fan més cás de un renech que de un cop de vara. Y 'ls carreteres no tindrán més remey que apelar als medis que emplean los conservadors per tirar endavant lo carro de la política.

Lo qual no'u pot consentir la societat protectora dels animals.

* *

Es verdaderament conservador lo senyor Solesio? Donchs permétim que li diga que no haurá meditat prou 'l bando contra la blasfemia. Perque ab això de la coalició, 'ls únichs que renegaran serán los que perdin.

Y 'ls que perderán, serán los conservadors.

* *

Sr. Solesio: l' altre dia en Cánovas vá dir una blasfemia legal en plé Congrés.

Si senyor, si: vá dir que las autoritats podian recomanar determinadas candidaturas als seus dependents, lo qual vá contradirli en Sagasta ab la Ley electoral á la mà.

Per lo tant que se li apliqui 'l bando: los agents de l' autoritat que blasfemin serán destituits.

Pero tant se val, per lo que toca al malaguenyo ja 'ns n'encarregarem nosaltres.

A Valencia vá celebrarse una manifestació, ab motiu de haver sigut nombrada patrona de la ciutat, la Verje de la Misericordia.

La manifestació vá realisar-se al só del himne de Riego y de la Marsellesa.

Qualsevol diria que la Verje de la Misericordia de Valencia ha entrat á formar part de la coalició liberal.

Y això que si una cosa necessitan los conservadors en aquests moments es la misericordia!

Un dels militars que aquests días han sigut detinguts, deyan los diaris ministerials, es lo brigadier La Guardia.

Pero després vá averguerse que 'l tal brigadier es mort ja fà alguns anys.

Això vol dir una cosa: que 'l govern tant per guanyar eleccions com per arreglar conspiracions oportunitas no 's refia mes que dels difunts, ó bè que avuy en dia, fins los morts del cementiri conspiran contra en Cánovas.

Uns neos que no sé si son Miquels ó Reparadors, tractan de celebrar una pelegrinació á la Terra Santa, á mediats del proxim maig.

Felis viatje, senyors de la llana; y si tants devots son vostés y tant santa es aquella terra, plàntinshi, y no tornin.

En un poble de Guipúzcoa, segons, un periodich de Santander un jesuita qu' estava confessant á un penitent, va preguntarli:

—Vosté es carlista?

—No senyor, jo he sigut sempre liberal.

—Vamos á veure gy per qué? Que per ventura no sab que ser liberal es un pecat?

—Que vol que li diga: hi tingut sempre aquesta inclinació.

—Donchs es necessari que 's fassa carli, ó sino no 't puch absoldre.

—Bueno, no m' absolgi respongué 'l penitent.

Y i paf! lo jesuita va ventarli una bofetada que va ressonar per las voltas de la iglesia.

Diré ab tota franquesa. Per lo bè que confirma, aquest jesuita mereix una mitra, y 'l liberal no una, sino una dotzena de clatelladas, no més perque sent liberal com diu ya á confessarse.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Re-pu-bli-ca.

2. CONVERSA.—Ral.

3. TRENCÀ-CLOSCAS.—San Gervasi de Casolas.

4. GEROGLIFIC.—De puntetas no 's fà soroll.

Han enviat las quatre solucions los ciutadans Ll. Millà, Tres Geperuts, Un cos gran, Noy de la Dida, Dos Liberals, Ola Tit, y A. Boix Zorrillista. N' han endavà-nades 3, Un Oloti, y J. Brú; 2, Un bon tipo, Trunfos y Asnerolff Alkuspa, y 1 no mes Sicutérat.

XARADA.

Per donar la gran total al partit conservador, ha resolt fer coalició l' element, pur, liberal.

No 's dupti si 's tres aixís quart-quart la oportunitat, que 'l tres-dos, (tot d' un plegat) del govern, caurá. Es precis.

Per lo tant, no divaguém sortits, al hu difinitiu.. plan

JENANI.

ANAGRAMA.

Una total vol comprar en Roch; mes com es ranciot, diu qu' es tot y molt li tot vint duros tenir que dar.

CIUTADÀ PACO.

Buscar una paraula que treyent cada vegada del seu davant una lletra dongui 'ls següents resultats:

1. Part del home. Boca

2. Un animal. oca

3. id. id. ca

4. Una vocal. a

C. PILLO.

CONVERSA.

—Tócala Felip que demà marxo.

—Ahont vas?

—Búscaho, que no soch rellotje de repetició.

AREDNABAL.

GEROGLÍFICH.

::

Maig

0 0

Abrial

0 0

J. BRÚ.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans, J. R. (a) Confumelis, Asnerolff Alkuspa, S. M., Trunfos, Dos cegos que hi veuen, Un bon tipo, Un cos gran, A. Boix Zorrillista, Ciutadà Paco, E. Atmeller P., Un Baliga-balaga, F. F. y Matifoll, Un Burot y Riu de Bitllas: Lo que 'ns envian aquest senmanya no 'ns serveix.

Ciutadans Antoni, J. Brú, J. Gomis, Ola Tit, Dos Liberals, Noy de la dida, Pepet Simpatich, R. Amorós Serra, Cap grós, Un modus vivendi, Punxa tripas, J. Sevilla Puig, Ciutadà Paco, Betas y fils, y J. M. Bernis: Insertaré alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciutadà Martí Revolts: Tenim molts originals en cartera y hem de contentar a tothom: prengui una mica de paciència que ja 'l complaurem.—F. Ll., J. Q. y altres (Reus): Considerin que 'l temps d' are es de reacció y que la notícia encara podrà perjudicarlos.

Pepet del Carril: Ja sab que la plassa està ocupada.—Sir Byron: La poesia es fluixa y algo incorrecta.—J. Liescaub Trap: Cumplire lo que desitja.—A. Fivaller Marqués: Ne faré un suelt.—Giliás: Se n'ha aprofitat alguna cosa en l' «Esquella».—Ll. Millà: En la poesia hi ha alguns trossos incorrectes.—Ciutadans T. N. (Gosol), J. C. (Camarasa), J. F. y C. (Carme), Un suscriptor, (Solsona): Queden complascuts.

SINGLOTS POÉTICHS

per SERAFÍ PITARRA

LA BUTIFARRA DE LA LLIBERTAT

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA

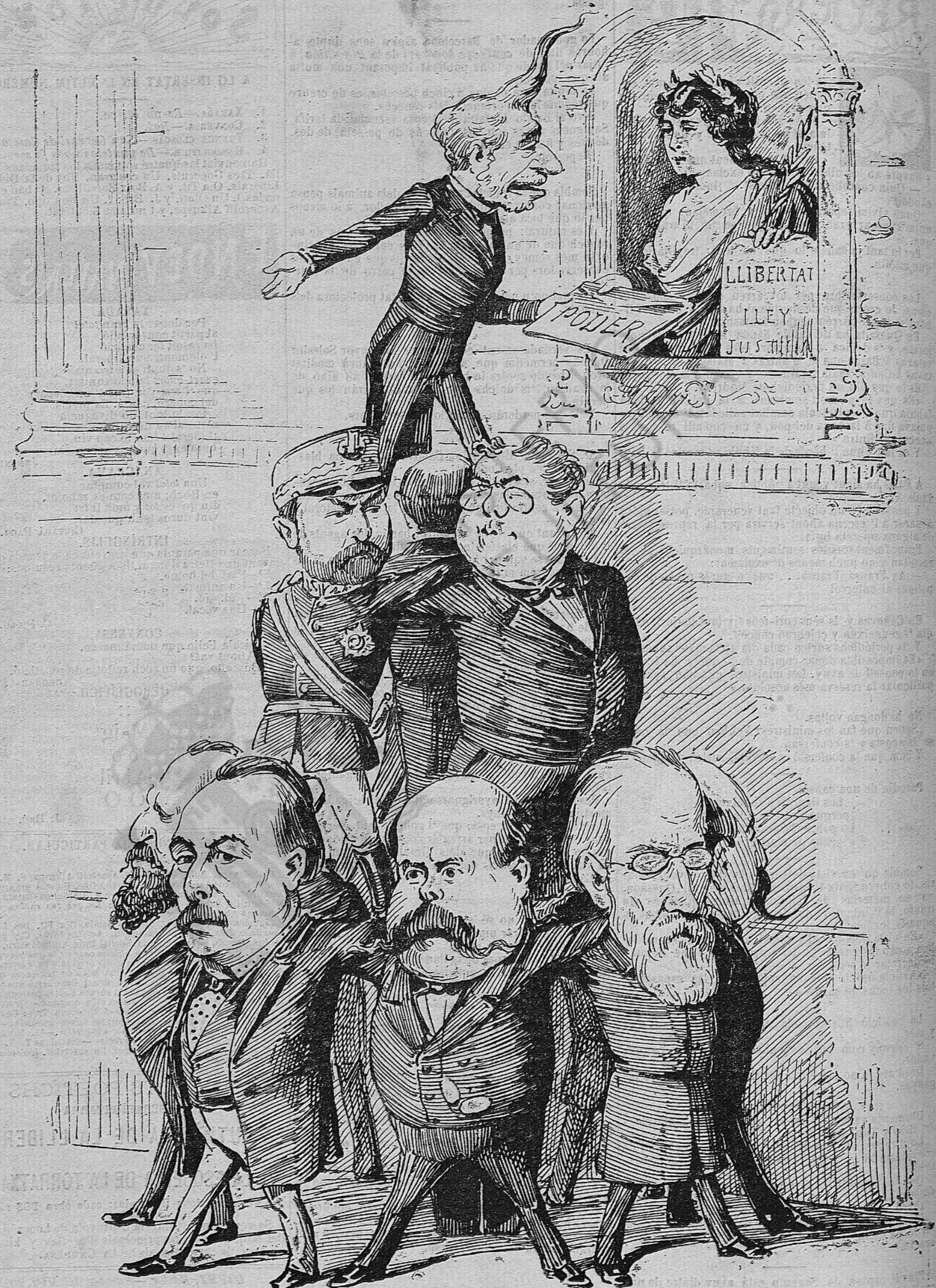
Novas edicions ilustradas: cada obra DOS rals

Se venen en la llibreria Espanyola de Lopez, Rambla del Mitj, 20, y en las principals llibrerías y kioscos y en casa 'ls corresponsals de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOS XIQUETS LIBERALES.

Per arribarhi farém castells y si 'ls de dalt cauen hi ha 'ls brassos dels de baix per ampararlos.